
Tidsskriftet som innvandringspolitisk debattforum?

KOMMENTAR

TORKEL STEEN

tostenn@online.no

Torkel Steen er overlege og dr. med.

Forfatteren har ikke oppgitt noen interessekonflikter.

I nr. 12/2021 publiserer Tidsskriftet en kronikk om europeisk innvandringspolitikk [\(1\)](#). Den er godkjent i løpet av 11 dager, hvilket er kjapt for Tidsskriftet. Tema er at «sjøfartsnasjonen Norge» ikke kan la «sjøfolk» omkomme i Middelhavet. Det trekkes også paralleller til kampanjen mot drukning blant fritidsbåtbrukere i Norge. Saklig? Jeg leste kronikken, men lot være å kommentere, fordi man fort blir «stemplet». Men da ingen andre har kommentert, syns jeg det trengs:

Det er lett å være enig i at det som har skjedd i Middelhavet over flere år, er en tragedie. Men så er spørsmålet hvordan man stopper tragedien. Det dreier seg jo faktisk ikke om «sjøfolk», som kronikkforfatteren kaller de som settes ut på havet i lite sjødyktige farkoster, av kyniske menneskesmuglere. Det er ingen drøfting av om det å systematisk plukke opp migranter utenfor kysten av Libya, og gi dem «en sjanse til et nytt liv i Europa», vil promotere menneskesmuglernes virksomhet, og dermed øke antallet drukninger. For vi kan jo ikke ta imot alle som ønsker å forlate Afrika? Da kunne vi opprettet gratis charterruter fra Tripoli til Gardermoen. Disse ubehagelige dilemmaene er ikke nevnt. Da er det lettere å vifte med moralske pekefinger mot dem som måtte ha et annet syn enn kronikkforfatteren.

Innvandringspolitikk er vanskelig. Alle unner mennesker et liv i fred, frihet og over materiell minstandard, som de fleste har her i Europa. Men Europa kan ikke ta imot Afrikas befolkningsoverskudd uten at våre samfunn endrer seg i en retning få ønsker. Jeg er forbauset over at Tidsskriftet tar inn emosjonell, politisk agitasjon som i denne kronikken. Det finnes ganske sikkert også medlemmer/lesere/betalere som mener innvandringen har endret Norge i uheldig retning. Det finnes, tro det eller ei, rettskafne, moralsk høyverdige leger som mener at Oslos nye befolkningssammensetning belaster helsevesenet på en

lite bærekraftig måte. Ville Tidsskriftet tatt inn en følelsesladet kronikk fra en lege som beskrev sine opplevelser av «svenske tilstander» og omfanget av knivstikk- og skuddskader i Oslo? Eller en som i emosjonell detalj la ut om overvektige, diabetiske innvandrerkvinner bruk av helsetjenester? Neppe. Men saklighetsnivået i den kronikken som kom på trykk nå, er ikke bedre.

Kronikkforfatteren skal ha honnør for sitt humanitære engasjement, selv om jeg syns argumentasjonen er emosjonell og usaklig. Det som bekymrer meg, er at Tidsskriftet trykker dette. Slipper man til politiske innlegg som denne kronikken, bør man i balansens navn også ta inn tilsvarende, emosjonelle synspunkter med motsatt fortegn. Det ville vært spennende. Men da er man plutselig i konkurranse med Klassekampen og Resett. Det syns jeg Tidsskriftets redaksjon bør tenke over.

REFERENCES

1. Haga JM. Norge – sjøfartsnasjonen som lar mennesker drukne. Tidsskr Nor Legeforen 2021; 141. doi: 10.4045/tidsskr.21.0568. [PubMed][CrossRef]

Publisert: 28. februar 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0105
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. februar 2026.